

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 28 februari 2018*

”Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2011/92/EU – Artikel 4.2 och 4.3 samt bilagorna I–III – Miljökonsekvensbedömning – Tillstånd att inleda arbeten vid en anläggning för produktion av elektricitet från biogas utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning – Ogiltigförklaring – Tillståndet har i efterhand legaliserats på grundval av nya bestämmelser i nationell lagstiftning, utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning”

I mål C-117/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Tribunale amministrativo regionale per le Marche (Förvaltningsdomstolen i Marche, Italien) genom beslut av den 13 januari 2017, som inkom till domstolen den 6 mars 2017, i målet

Comune di Castelbellino

mot

Regione Marche,

Ministero per i beni e le attività culturali,

Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare,

Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P. F. Rete Elettrica Regionale,

Provincia di Ancona

ytterligare deltagare i rättegången:

Società Agricola 4 C S.S.,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.G. Fernlund samt domarna J.-C. Bonichot (referent) och S. Rodin,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

* Rättegångsspråk: italienska.

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Comune di Castelbellino, genom A. Lucchetti, avvocato,
- Regione Marche, genom P. De Bellis, avvocato,
- Società Agricola 4 C S. S., genom M. Misiti, avvocato,
- Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av G. Palatiello, avvocato dello Stato,
- Europeiska kommissionen, genom G. Gattinara och C. Zadra, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 2012, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Comune di Castelbellino (kommunen Castelbellino, Italien), å ena sidan, och Regione Marche (regionen Marche, Italien), Ministero per i beni e le attività culturali (ministeriet för kulturarv och kultur, Italien), Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (ministeriet för miljö och natur- och havsskydd, Italien), Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P. F. Rete Elettrica Regionale och Provincia di Ancona (provinsen Ancona, Italien), å andra sidan. Målet rör ett beslut varigenom regionen Marche förklarade att det inte var nödvändigt att undersöka behovet av att genomföra en miljökonsekvensbedömning vad avser det projekt Società Agricola 4 C S. S. (nedan kallat 4 C) planerat och vars syfte är att öka kapaciteten i en anläggning för produktion av el från biogas.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 I artikel 2.1 i direktiv 2011/92 föreskrivs följande:
”Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av deras art, storlek eller lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras påverkan innan tillstånd ges. Dessa projekt anges i artikel 4.”
- 4 Artikel 4.2 och 4.3 i detta direktiv har följande lydelse:
”2. Om inte annat följer av artikel 2.4 ska medlemsstaterna när det gäller projekt som redovisas i bilaga II bestämma om projektet ska bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10. Medlemsstaterna ska bestämma detta genom
 - a) granskning från fall till fall,

eller

b) gränsvärden eller kriterier som fastställs av medlemsstaten.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa båda de förfaranden som anges i leden a och b.

3. Vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier enligt punkt 2, ska de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III beaktas.”

- 5 Bilaga I till nämnda direktiv har rubriken ”Projekt som avses i artikel 4.1”. I punkt 2 a i denna bilaga anges att bland dessa projekt ingår ”[v]ärmekraftverk och andra förbränningsanläggningar med en värmeproduktion på 300 megawatt [(MW)] eller mer”.
- 6 Bilaga II till samma direktiv har rubriken ”Projekt som avses i artikel 4.2”. I punkt 3 i denna bilaga anges att bland dessa projekt ingår ”[a]nläggningar för produktion av elektricitet, ånga och hetvatten (projekt som inte omfattas av bilaga I)”.
- 7 I bilaga III till direktiv 2011/92, som har rubriken ”Urvalskriterier som avses i artikel 4.3”, föreskrivs följande:

”1. Projektens karakteristiska egenskaper

Projektets karakteristiska egenskaper måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

- a) projektets omfattning,
- b) förening med andra projekt,
- c) utnyttjandet av naturresurser,
- d) alstrande av avfall,
- e) föroreningar och störningar,
- f) risken för olyckor, i synnerhet vad beträffar de ämnen och tekniker som har använts.

2. Projektens lokalisering

Miljöns känslighet i de geografiska områden som antas bli påverkade av projekten måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

- a) nuvarande markanvändning,
- b) naturresursernas relativa förekomst, kvalitet och förnyelseförmåga i området,
- c) den naturliga miljöns tålighet, med särskild uppmärksamhet på
 - i) våtmarker,
 - ii) kustområden,
 - iii) bergs- och skogsområden,
 - iv) naturreservat och nationalparker,
 - v) områden som är klassificerade eller skyddade enligt medlemsstaternas lagstiftning; särskilda skyddsområden som har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar

[(EUT L 20, 2010, s. 7)] och rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter [(EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114)]

- vi) områden där de kvalitetsnormer som i unionens lagstiftning har fastställts för miljön redan har överskridits,
- vii) tätbefolkade områden,
- viii) historiskt, kulturellt eller arkeologiskt betydelsefulla markområden.

3. De potentiella effekternas karakteristiska egenskaper

Projektens potentiella betydande påverkan måste beaktas i förhållande till de kriterier som fastställs i punkterna 1 och 2, och i synnerhet vad beträffar

- a) effekternas omfattning (geografiskt område och den berörda befolkningens storlek),
- b) effekternas gränsöverskridande karaktär,
- c) effekternas betydelse och komplexitet,
- d) effekternas sannolikhet,
- e) effekternas varaktighet, vanlighet och reversibilitet.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 8 4 C driver en anläggning för produktion av elektricitet från biogas i kommunen Castelbellino i regionen Marche (nedan kallad den aktuella anläggningen). Kommunen har i enlighet med lagstiftningen om skydd av markområden beviljat 4 C tillstånd att ta anläggningen i bruk.
- 9 Genom beslut av den 20 juni 2012 gav regionen Marche 4 C tillstånd att utföra det arbete som krävs för att öka den aktuella anläggningens effekt från 249 kilowatt (kW) till 999 kW.
- 10 Med tillämpning av legge Regione Marche n. 3 (Regionens Marches lag nr 3) av den 26 mars 2012 (nedan kallad lag nr 3/2012) beviljades detta tillstånd utan att projektet hade varit föremål för en miljökonsekvensbedömning eller en föregående prövning av behovet av en sådan bedömning, eftersom den aktuella anläggningens nominella effekt underskred det gränsvärde på 1 MW som föreskrivs i denna lag.
- 11 Kommunen Castelbellino väckte talan vid den hänskjutande domstolen, Tribunale amministrativo regionale per le Marche (Förvaltningsdomstolen för regionen Marche, Italien), om ogiltigförklaring av nämnda tillstånd på grund av att direktiv 2011/92 åsidosatts.
- 12 Nämnda domstol avvisade den 22 februari 2013 kommunen Castelbellinos ansökan om interimistiska åtgärder för att inhibera det omtvistade tillståndet.
- 13 Genom dom nr 93/2013 av den 22 maj 2013 förklarade Corte costituzionale (Författningsdomstolen, Italien) att lag nr 3/2012 delvis strider mot konstitutionen på grund av att den är oförenlig med unionsrätten, med motiveringen att denna lag inte föreskriver att hänsyn måste tas till samtliga kriterier som fastställts i bilaga III till direktiv 2011/92 i syfte att identifiera vilka projekt som ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artikel 4.3 i det direktivet.
- 14 Den 16 april 2015 begärde 4 C att regionen Marche skulle förklara att den aktuella anläggningen uppfyller kraven i direktiv 2011/92.

- 15 Det framgår av beslutet om hänskjutande att bestämmelserna i lag nr 3/2012 – som tidigare tillät regionerna att fastställa differentierade gränsvärden för dispens från kravet på miljökonsekvensbedömning, och vilka den regionala myndigheten använt som stöd för att anta beslutet av den 20 juni 2012 – har upphävts till följd av dom nr 93/2013 som Corte costituzionale (Författningsdomstolen) meddelade den 22 maj 2013. Nya bestämmelser har antagits med innebörden att villkoren för att projekt av regionalt intresse ska vara undantagna från miljökonsekvensbedömning uteslutande har fastställts på nationell nivå. Gränsvärden för dispens från kravet på miljökonsekvensbedömning för anläggningar av den typ som är aktuell i det nationella målet har fastställts till 50 MW i stället för 1 MW. Detta gränsvärde får under vissa omständigheter minskas med 50 procent.
- 16 Det var mot denna bakgrund som regionen Marche, med tillämpning av den nya lagstiftningen och genom beslut av den 3 juni 2015 dels förklarade att den aktuella anläggningen var undantagen från den föregående bedömningen av behovet av en miljökonsekvensbedömning, dels ”godkände” det tillstånd som tidigare beviljats den 20 juni 2012.
- 17 Genom dom av den 19 juni 2015 ogiltigförklarade emellertid den hänskjutande domstolen, Tribunale amministrativo regionale per le Marche (Regionala förvaltningsdomstolen i Marche, Italien), det tillstånd som den 20 juni 2012 beviljats av regionen Marche, med motiveringen att tillståndet hade beviljats på grundval av rättsliga bestämmelser som senare förklarats strida mot konstitutionen.
- 18 4 C överklagade denna dom till Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien).
- 19 Kommunen Castelbellino yrkade å sin sida att den hänskjutande domstolen ska ogiltigförklara regionen Marches beslut av den 3 juni 2015.
- 20 Mot denna bakgrund beslutade Tribunale amministrativo regionale per le Marche (Regionala förvaltningsdomstolen i Marche, Italien) att vilandeförklara målet och att ställa följande frågor till domstolen:

”1) Utgör unionsrätten (och i synnerhet [direktiv 2011/92], i den lydelse som gällde vid den tidpunkt då de [i det nationella målet aktuella besluten] fattades) i princip hinder för nationella bestämmelser eller nationell förvaltningspraxis enligt vilka bedömningen av behovet av en miljökonsekvensbedömning eller av att en miljökonsekvensbedömning får genomföras av projekt för anläggningar som redan fanns när bedömningen gjordes eller ska det enligt unionsrätten endast tas hänsyn till exceptionella omständigheter som motiverar ett undantag från den allmänna principen att miljökonsekvensbedömningen ska genomföras på förhand?

2) Är ett sådant undantag i förekommande fall motiverat för det fall det enligt senare införda bestämmelser beviljas dispens från miljökonsekvensbedömning för ett visst projekt som borde ha varit föremål för [en prövning av behovet av en miljökonsekvensbedömning] enligt ett beslut av en nationell domstol som förklarat en tidigare gällande bestämmelse om dispens som författningsstridig [eller] förklarat att denna bestämmelse inte är tillämplig?”

Prövning av tolkningsfrågorna

- 21 Det ska inledningsvis framhållas att det av beslutet om hänskjutande framgår att målet vid den nationella domstolen rör ett projekt för att öka kapaciteten vid en befintlig anläggning för produktion av elektricitet från biogas, för vilket den regionala myndigheten beslutat att det inte var nödvändigt att göra en preliminär utvärdering av behovet av en miljökonsekvensbedömning i enlighet med lagstiftning som stiftats av en regional myndighet, vilken senare förklarats strida mot konstitutionen, eftersom den

inte föreskriver att hänsyn måste tas till samtliga relevanta kriterier som avses i bilaga III till direktiv 2011/92 i syfte att identifiera vilka projekt som ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artikel 4.3 i det direktivet.

- 22 Det framgår även av beslutet om hänskjutande att efter 4 C:s begäran av den 16 april 2015, vilken avses i punkt 14 i förevarande dom, om att frågan om behovet av en miljökonsekvensbedömning ska omprövas, har de ifrågavarande arbetena utförts, varvid den behöriga regionala myndigheten, med stöd av den nya lagstiftningen, förklarade att ingen sådan bedömning behövde genomföras.
- 23 Genom sina två frågor, som det är lämpligt att pröva tillsammans, önskar den hänskjutande domstolen – när ett projekt för att öka kapaciteten i en anläggning för elproduktion, såsom det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, inte har varit föremål för en föregående prövning av behovet av en miljökonsekvensbedömning i enlighet med nationella bestämmelser som senare förklarats oförenliga i detta avseende med direktiv 2011/92 – få klarhet i huruvida unionsrätten utgör hinder för att anläggningen, efter slutförandet av nämnda projekt, blir föremål för ett nytt förfarande för granskning, genomförs av de behöriga myndigheterna, för att kontrollera dess överensstämmelse med kraven i detta direktiv och, eventuellt, blir föremål för en miljökonsekvensbedömning. Den hänskjutande domstolen önskar också få klarhet i huruvida dessa myndigheter, på grundval av den lagstiftning som gäller vid den tidpunkt då de anmodas att ta ställning i frågan, skulle kunna förklara att en sådan miljökonsekvensbedömning inte behöver genomföras.
- 24 Det ska erinras om att artikel 2.1 i direktiv 2011/92 innebär att det för de projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan, i den mening som avses i artikel 4 i detta direktiv, jämförd med bilaga I eller II till samma direktiv, ska göras en bedömning av denna miljöpåverkan innan tillstånd ges (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 januari 2004, Wells, C-201/02, EU:C:2004:12, punkt 42, och dom av den 26 juli 2017, Comune di Corridonia m.fl., C-196/16, EU:C:2017:589, punkt 32).
- 25 Domstolen har redan slagit fast att den omständigheten att bedömningen sker på ett tidigt stadium i beslutsprocessen motiveras av att det är nödvändigt att inverkan på miljön beaktas av den behöriga myndigheten på ett så tidigt stadium som möjligt vid all teknisk planläggning och i olika beslutsprocesser, detta för att hindra uppkomsten av föroreningar och olägenheter vid källan i stället för att senare försöka motverka effekterna av dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 juli 2008, kommissionen/Irland, C-215/06, EU:C:2008:380, punkt 58, och dom av den 26 juli 2017, Comune di Corridonia m.fl., C-196/16, EU:C:2017:589, punkt 33).
- 26 I artikel 4.1 i direktiv 2011/92 anges att om inte annat följer av artikel 2.4 i samma direktiv ska projekt som redovisas i bilaga I till direktivet bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10.
- 27 För de projekt som redovisas i bilaga II till direktiv 2011/92 föreskrivs i artikel 4.2 i samma direktiv att medlemsstaterna ska bestämma om projektet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning på grundval av en granskning från fall till fall eller på grundval av gränsvärden eller kriterier som fastställs av den berörda medlemsstaten.
- 28 I artikel 4.3 i direktiv 2011/92 tilläggs att den granskning från fall till fall eller det fastställande av gränsvärden eller kriterier som föreskrivs i punkt 2 i samma artikel ska ske med beaktande av de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III till detta direktiv.
- 29 I direktiv 2011/92 preciseras däremot inte vilka rättsliga följder ett åsidosättande av dessa bestämmelser ska få.
- 30 Det bör dock erinras om att domstolen, i punkt 43 i dom av den 26 juli 2017, Comune di Corridonia m.fl. (C-196/16, EU:C:2017:589), redan har slagit fast att för det fall att ett projekt inte har underkastats en sådan miljökonsekvensbedömning som föreskrivs i unionsrätten, ska medlemsstaterna undanröja de otillåtna konsekvenserna av denna underlåtenhet. Unionsrätten utgör inte hinder för att en sådan

miljökonsekvensbedömning leder till en legalisering efter det att den berörda anläggningen har uppförts och tagits i bruk, under förutsättning att de nationella bestämmelser som möjliggör en sådan legalisering inte medför att de berörda kan kringgå unionsbestämmelserna eller underlåta att tillämpa dem, och, den bedömning som genomförts för att legalisera situationen inte enbart avser denna anläggnings framtida miljöpåverkan, utan även beaktar den miljöpåverkan som skett sedan anläggningen uppfördes.

- 31 Domstolen har i punkt 42 i dom av den 26 juli 2017, Comune di Corridonia m.fl. (C-196/16, EU:C:2017:589), även angett att den omständigheten, för det första, att de berörda företagen i det mål som gav upphov till nämnda dom hade vidtagit nödvändiga åtgärder för att deras projekt, om nödvändigt, skulle genomgå en miljökonsekvensbedömning, för det andra, att de behöriga myndigheternas beslut att avslå dessa ansökningar fattats med stöd av nationella bestämmelser vilkas oförenlighet med unionsrätten först fastställts i efterhand och, för det tredje, att verksamheten vid de anläggningar som var i fråga i det mål som gav upphov till nämnda dom hade avbrutits, visade att de legaliseringar som genomförts i det aktuella fallet inte tilläts enligt nationell rätt under liknande omständigheter som de som förelåg i det mål som ledde fram till dom av den 3 juli 2008, kommissionen/Irland (C-215/06, EU:C:2008:380, punkt 61) och att avsikten med dem inte var att kringgå unionsrätten.
- 32 Unionsrätten utgör således inte hinder för att ett projekt som inte varit föremål för en föregående bedömning av behovet av en miljökonsekvensbedömning, med tillämpning av bestämmelser som var oförenliga med direktiv 2011/92, senare, även efter det att det genomförts, blir föremål för en undersökning från behörig myndighets sida för att fastställa huruvida det ska bli föremål för en miljökonsekvensbeskrivning eller inte, i förekommande fall på grundval av ny nationell lagstiftning, förutsatt att denna är förenlig med detta direktiv.
- 33 Den nationella myndighet som har att ta ställning i frågan ska även ta hänsyn till den påverkan på miljön som orsakas av anläggningen sedan arbetena slutförts och det finns inget hinder mot att myndigheten, efter denna granskning, på nytt förklarar att en miljökonsekvensbedömning inte behöver genomföras.
- 34 Även om det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida dessa villkor är uppfyllda i det nationella målet med hänsyn till innehållet i de nationella bestämmelserna och till de uppgifter den förfogar över, anser domstolen ändå att det är lämpligt att lämna följande upplysningar.
- 35 Domstolen konstaterar till att börja med att ett projekt att uppföra en anläggning för produktion av elektricitet från biogas med en nominell märkeffekt på mindre än 1 MW inte omfattas av punkt 2 a i bilaga I till direktiv 2011/92, vilken avser värmekraftverk och andra förbränningsanläggningar med en värmeproduktion på 300 MW eller mer, utan av punkt 3 a i bilaga II till samma direktiv, vilken avser projekt för att uppföra anläggningar för produktion av elektricitet som inte omfattas av bilaga I till direktivet.
- 36 Arbetet med att öka en anläggnings kapacitet, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, utgör således ett projekt för vilket medlemsstaterna ska fastställa huruvida det ska bli föremål för miljökonsekvensbedömning i enlighet med artikel 4.2 och 4.3 i direktiv 2011/92.
- 37 Det följer vidare av domstolens fasta praxis att om medlemsstaterna har valt att fastställa gränsvärden eller kriterier i enlighet med artikel 4.2 i direktiv 2011/92, begränsas det utrymme för skönsmässig bedömning som de tilldelats i detta sammanhang av den skyldighet som anges i artikel 2.1 i direktivet, nämligen att innan de beviljar tillståndet se till att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan, bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering, blir föremål för en miljökonsekvensbedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 november 2008, kommissionen/Irland, C-66/06, ej publicerad, EU:C:2008:637, punkt 61 och där angiven rättspraxis).

- 38 Enligt artikel 4.3 i direktiv 2011/92 är medlemsstaterna skyldiga att ta hänsyn till de relevanta urvalskriterier som anges i bilaga III till direktivet när de fastställer sådana gränsvärden eller kriterier (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 november 2008, kommissionen/Irland, C-66/06, ej publicerad, EU:C:2008:637, punkt 62).
- 39 En medlemsstat som fastställer sådana kriterier eller gränsvärden på så sätt att samtliga projekt av en viss typ i praktiken redan i förväg är undantagna från skyldigheten att företa en miljökonsekvensbedömning, överskrider dessutom sitt utrymme för skönsmässig bedömning, om inte samtliga projekt som har undantagits, på grundval av en helhetsbedömning, kan anses vara sådana att de inte kan ha betydande inverkan på miljön (dom av den 20 november 2008, kommissionen mot Irland, C-66/06, ej publicerad, EU:C:2008:637, punkt 65 och där angiven rättspraxis).
- 40 Härav följer att det förhållandet, att nationella bestämmelser, såsom de som låg till grund för regionen Marches beslut av den 3 juni 2015, har höjt gränsvärdet för att det ska vara obligatoriskt att genomföra en miljökonsekvensbedömning, inte i sig utgör tillräcklig grund för att slå fast att dessa bestämmelser inte är förenliga med direktiv 2011/92.
- 41 Ett konstaterande, att en bestämmelse inte är förenlig med unionsrätten, kan inte heller grundas på den av den hänskjutande domstolen omnämnda omständigheten, att om dessa bestämmelser inte hade antagits, så borde det projekt som är i fråga i det nationella målet ha blivit föremål för en preliminär bedömning av behovet av en miljökonsekvensbedömning till följd av dom nr 93/2013 som meddelades av Corte costituzionale (Författningsdomstolen) den 22 maj 2013.
- 42 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågorna besvaras enligt följande. När ett projekt för att öka kapaciteten i en anläggning för elproduktion, såsom det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, inte har varit föremål för en föregående prövning av behovet av en miljökonsekvensbedömning i enlighet med nationella bestämmelser som senare förklarats oförenliga i detta avseende med direktiv 2011/92, kräver unionsrätten att medlemsstaterna ska undanröja de otillåtna konsekvenserna av denna underlåtenhet. Unionsrätten utgör inte hinder för att anläggningen, efter slutförandet av nämnda projekt, blir föremål för ett nytt förfarande för granskning, som genomförs av de behöriga myndigheterna, för att kontrollera dess överensstämmelse med kraven i detta direktiv och, eventuellt, blir föremål för en miljökonsekvensbedömning, förutsatt att de nationella bestämmelser som möjliggör en sådan legalisering inte medför att de berörda kan kringgå bestämmelserna i unionsrätten eller underlåta att tillämpa dem. Den miljöpåverkan som uppstått efter det att projektet genomförts ska också beaktas. Dessa myndigheter kan, på grundval av den lagstiftning som gäller vid den tidpunkt då den anmodas att ta ställning i frågan, förklara att en sådan miljökonsekvensbedömning inte behöver genomföras.

Rättegångskostnader

- 43 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

När ett projekt för att öka kapaciteten i en anläggning för elproduktion, såsom det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, inte har varit föremål för en föregående prövning av behovet av en miljökonsekvensbedömning i enlighet med nationella bestämmelser som senare förklarats oförenliga i detta avseende med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt kräver unionsrätten att medlemsstaterna ska undanröja de otillåtna konsekvenserna av

denna underlåtenhet. Unionsrätten utgör inte hinder för att anläggningen, efter slutförandet av nämnda projekt, blir föremål för ett nytt förfarande för granskning, som genomförs av de behöriga myndigheterna, för att kontrollera dess överensstämmelse med kraven i detta direktiv och, eventuellt, blir föremål för en miljökonsekvensbedömning, förutsatt att de nationella bestämmelser som möjliggör en sådan legalisering inte medför att de berörda kan kringgå bestämmelserna i unionsrätten eller underlåta att tillämpa dem. Den miljöpåverkan som uppstått efter det att projektet genomförts ska också beaktas. Dessa myndigheter kan, på grundval av den lagstiftning som gäller vid den tidpunkt då den anmodas att ta ställning i frågan, förklara att en sådan miljökonsekvensbedömning inte behöver genomföras.

Underskrifter